

Nr 283.

Av herr **Ljungdahl** m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående den statliga vägorganisationen samt vissa vägväsendet berörande anslagsfrågor.

I propositionen nr 224 begär Kungl. Maj:t för nästkommande budgetår ett reservationsanslag på 600.000 kr. för bidrag till byggande av enskilda vägar. Detta innebär, att statsrådet och chefen för kommunikationsdepartementet prutat ganska väsentligt på väg- och vattenbyggnadsstyrelsens anslagsäskande på denna punkt. Styrelsen hade begärt 1.000.000 kr., alltså 400.000 kr. mera än vad Kungl. Maj:t föreslår.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har meddelat, att av de belopp, som tidigare anslagits till det nämnda ändamålet — bidrag till byggande av enskilda vägar — 790.000 kr. återstodo odisponerade den 1 okt. 1942. För att fullborda företaget, för vilka bidrag till påbörjande beviljats, erfordrades emellertid omkring 370.000 kr., varför i verkligheten endast omkring 420.000 kr. återstodo för beviljande av bidrag.

Behovet av medel för statsbidrag till byggande av enskilda vägar vore emellertid mycket stort, framhöll styrelsen. Intill den 1 oktober 1942 hade icke mindre än 634 ansökningar om bidrag inlämnats. Dessa ansökningar avsågo en väglängd av omkring 1.330 km, och de sammanlagda kostnaderna beräknades till omkring 9 milj. kr. I flertalet fall voro kostnaderna beräknade efter 1939 års prisnivå. Dessutom hade inkommit en del ansökningar om tilläggsbidrag för ökade byggnadskostnader, vilka torde komma att föranleda bidrag med sammanlagt omkring 100.000 kr. De disponibla medlen syntes därför komma att helt förbrukas innan utgången av det nu löpande budgetåret. Trots de betydande belopp, som sålunda erfordras, ansåg sig styrelsen med hänsyn till det rådande statsfinansiella läget böra begränsa sitt anslagsäskande till samma belopp som styrelsen äskat för innevarande budgetår, eller 900.000 kr., dock med hänsyn till den allmänna kostnadsstegringen ökat till 1.000.000 kr.

Med hänsyn till det stora antal ansökningar om statsbidrag för byggande av enskilda vägar, som inkommit till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, framstår det som uppenbart att behovet av dylika medel är mycket betydande. Det är också ett allmänt intresse att enskilda vägar byggas i sådan utsträckning, att de kunna tillgodose ortsbefolkningens behov. De enskilda vägarna möjliggöra för isolerade gårdar och avlägset belägna byar att komma i förbindelse med det allmänna vägnätet. Genom förbättrade vägförbin-

delser kunna för folkförsörjningen viktiga produkter i ökad omfattning tillföras folkhushållet. Inte minst i dessa tider med ökade krav på jord- och skogsbrukets produktionsmöjligheter är det av stor vikt att lämna avlägset boende hjälp för byggande av enskilda vägar, så att de kunna komma i förbindelse med de allmänna vägarna. Vi underskatta ingalunda de svårigheter av statsfinansiell art, som föreligga för att ge bidrag i tillräcklig omfattning, men vi anse, att det av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen äskade beloppet är ett minimibelopp, som ej bör underskridas.

Med anledning av vad som sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen till bidrag för byggande av enskilda vägar för budgetåret 1943/44 måtte anvisa ett reservationsanslag av kronor 1.000.000 att avräknas mot automobilskattemedlen.

Stockholm den 19 maj 1943.

Vilmar Ljungdahl.

Ivar Persson.

Verner Andersson.

John Gustavson
i Guntorp.

Joh. Friggeråker.

Wiktor Egnell.

Gust. Elofsson
i Wä.

Allan Holstenson.

Gunnar Lodenius.

B. A. Nilsson.

Ernst Eskhult.

J. A. Andersson.